

Пивовар Марина

студентка

Науковий керівник: Маршук Л., асистент

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

м.Вінниця, Україна

РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

В умовах інтеграції України до економічного та наукового європейського простору особливої актуальності набувають питання реформування податкової системи України. Широке обговорення цього питання вченими, політиками і громадськістю зумовили спрямованість більшості наукових розробок на визначення доцільності окремих податків, величини прийнятих ставок, напрямків удосконалення механізму обчислення та стягнення податків, можливостей розширення податкової бази, а також прогнозування наслідків податкової реформи для бюджетів різних рівнів.

Значний внесок у дослідження теоретичних і прикладних аспектів проблеми податкової реформи зробили такі науковці та практики як М.П. Кучерявенко, Б. Джексон, С.В. Онишко, О.П. Мельник, Ю.Б. Іванов, Я.В. Литвиненко, Т.Є. Литвиненко, А.В. Ліщенко, розглядаючи особливості сучасного стану податкової системи України, визначили вплив податків на діяльність суб'єктів господарювання і запропонували основні напрямки реформування податкової системи України [1].

Метою дослідження є стан сучасної податкової системи України, виявлення її недоліків та розробка рекомендацій по її реформуванню.

Важливим завданням при проведенні реформ у податковій системі України є аналіз процесу становлення і еволюції податкових систем у розвинутих країнах. Проблема реформування податкової системи України та фінансового забезпечення бюджетів різних рівнів перебуває в центрі уваги представників публічного сектора, а також вітчизняних науковців [1-4]. Однак відкритим залишається питання зміцнення доходної бази місцевих бюджетів шляхом реформування податкової системи та її фіскальній децентралізації.

Податкова система є системою податкових відносин, основу якої становлять відносини між органами державної влади, місцевого самоврядування і платниками (юридичними та фізичними особами), що виникають на стадії перерозподілу ВВП з приводу відчуження і привласнення різними рівнями державної влади частини доходів платників, акумуляції цієї частини в централізованому державному та місцевих фондах фінансових ресурсів, необхідних державі та органам місцевого самоврядування для виконання їхніх функцій [3].

Проводячи аналіз сучасного стану відносин між органами державної влади та місцевого самоврядування щодо розподілу податкових доходів між державними і місцевими бюджетами в Україні, згідно з принципами і функціями оподаткування, можна зазначити такі тенденції:

– недосконалість системи місцевих податків і зборів, що призводить до

відсутності у місцевих бюджетів власної дохідної бази, достатньої для виконання його повноважень і функцій;

- відсутність ефективної системи фінансового вирівнювання розбіжностей у податкоспроможних регіонів, що зумовлює великі розриви в обсягах суспільних послуг на душу населення між регіонами;

- постійний перегляд переліку і пропозицій розподілу загальнодержавних податків і зборів між державним і місцевими бюджетами, що спричиняє нестабільність відносин між органами державної влади і місцевого самоврядування.

Розглянувши сучасну податкову систему України, можна стверджувати, що вона має досить низький рівень ефективності. Саме через наведені вище проблеми, можна говорити про незначний рівень узгодженості інтересів між платниками податків та державою. Лише тоді, коли платники податків мають якісь стимули до сумлінної та своєчасної сплати податків, можна говорити, що податкова система є ефективною.

Використання досвіду реформування податкової системи у високорозвинутих державах (зокрема європейських) для вирішення цієї проблеми могло б допомогти. Але перш ніж використовувати досвід певної країни у реформуванні податкової системи, слід проаналізувати його і з'ясувати чи підходить він для України. Якщо ні – то слід використати досвід тієї країни, який буде найбільш ефективним для нашої держави. Також вагоме значення мають різні міжнародні організації, зокрема МВФ, група Світового банку. Вони надають консультації по проведенню різноманітних реформ, в тому числі проведенні податкової реформи. Але, на жаль інколи їх рекомендації можуть не відповідати інтересам держави.

Для проведення ефективної реформи податкової системи слід зробити наступне:

- працювати над забезпеченням макроекономічної, соціальної та політичної стабільності;

- працювати над створенням гарного бізнес-клімату в Україні;

- потрібно провести реформу бюджетної системи, в якій частина доходів від податків буде надходити до місцевих бюджетів;

- потрібно подолати корупцію через забезпечення прозорості економічних стосунків;

- використовувати бюджетні кошти потрібно ефективно та цілеспрямовано;

- потрібно збільшити частину видатків на «інвестування в людський капітал».

Загалом механізм оподаткування передусім має стати прозорим, порядок нарахування – простим і зрозумілим для всіх платників податку. Від рівня зближення законодавства України з міжнародним правом значною мірою залежить ефективність співробітництва України із зарубіжними державами та міжнародними організаціями. Вирішувати це важливе завдання потрібно більш системно та цілеспрямовано, на науково обґрунтованих засадах. Необхідною передумовою процесу гармонізації має бути беззаперечне додержання і виконання Україною її зобов'язань за підписаними нею міжнародними договорами. Потребує вдосконалення також система та структура державних органів, що забезпечують

формування, реалізацію та контроль за виконанням державної податкової політики в Україні, оскільки сучасний розподіл відповідних компетенцій повноважень між державними органами характеризується як прогалинами, так і дублюванням окремих функцій [4].

Отже, Україна має недосконалу податкову систему, в якій існує чимало проблем, що потребують вирішенню. Тому реформування податкової системи має дуже важливе значення так як це спричинить ряд позитивних наслідків. Серед них і створення більш сприятливого бізнес-клімату, що призведе до збільшення інвестицій в нашу державу.

Список використаних джерел

1. Литвиненко Я.В. Шляхи та перспективи реформування податкової системи України / Я.В. Литвиненко, Т.Є. Литвиненко, А.В. Ліщенко // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – № 3. – С. 119 – 122.
2. Трофімова Л.В. Податкова політика і податкова система / Л.В. Трофімова // Фінансове право. – 2010. – № 1. – С. 364–370.
3. Ярошенко Ф.О. Реформування податкової системи в Україні в контексті прийняття Податкового Кодексу / Ф.О. Ярошенко // Фінанси України – 2010. – №7.
4. Ільяшенко В. А. Розвиток податкової системи України в умовах євроінтеграції / В.А. Ільяшенко // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2013. – № 2 (71). – С. 15–20.

Радченко Оксана
к.е.н., с.н.с., доцент
ННЦ «Інститут аграрної економіки» НААН
м. Київ, Україна

МАКРОЕФЕКТИВНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Державна підтримка розвитку сільського господарства в Україні знаходиться у стані перманентного реформування, оскільки не цілком забезпечує належне стимулювання виконання завдань аграрної політики, не сприяє формуванню оптимальної системи.

Питання державної підтримки аграрного виробництва досліджували провідні вчені-економісти: М.Я. Дем'яненко, В.К. Збарський, П.Т. Саблук, Л.Д. Тулуш [3] та ін., проте сучасний стан аграрної сфери України потребує пошуку нових інноваційних напрямів її фінансування.

На даний час метою державної підтримки розвитку сільського господарства є виділення його як особливої сфери державного регулювання та координації, зокрема для посилення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції